

Muğamsız bir günüm olmasın...

Respublikanın Xalq artisi, musiqi sənətimizdə öz dəst-xəttile seçilen, xanəndəlik məhərəti və səh-nə mədəniyyəti ilə muğamsevərlərin dərin hörmət və məhəbbətini qazanmış gözəl sənətkarımız Canəli Əkbərova yubileyi ərefəsində görüşdü.

**- Ömrün 75 yaş zirvəsindən
ötən çäqlər necə görünür?**

hur'un sədaları altında pərvazlanmışam.

Babamdan atama, atamdan da məmə
və qardaşımı mirasdır bu səs.

Valideynlərim məni həkim gör-mək isteyirdi. Elə bu məqsədlə də mən Lənkəran tibb texnikumunu bitirdim. 10 il travmatologiya və ortopediya institutunda çalışdım. Ancaq oxumaq həvəsi məni heç cür tərk etmirdi. Son-

- Niyə?!

- Bilirsinizmi, əvvəla xanəndəlik sənəti çox çətin və məsuliyyətli sahədir. Bir də atama qarşı çox soyuqluq və biganəlik göstərilmişdi. O istəmirdi ki, həmin ağrı-acını mən də yaşayım.

- Eşitdiyimizə görə onu Bakıda işə dəvət ediblər...

- Hə... Bu xəber məni yaman se-vindirmişdi. Atam, nə qədər sarsılıcığım fərqi varmadan razılaşmadı və bunun səbabını belə izah etdi: «Ay-bala, yaşının-başının bu vaxtında hara gedim?! Bəs bu ailəmi hara apa-

“Yüksek diapazonlu ecazkar səsi, mətn ilə musiqinin sıx əlaqəsi zəminində emosional çalar yaratmaq bacarığı, ifa tərzinə xas olan məziyyətlər muğam və xalq mahnılarımızın mahir ifaçısı kimi Canəli Əkbərova şöhrət gətirmiştir...

Heydər Əliyev

rim?» Aılədə 20 nəfər idik. 15 uşaq, anam, dayım, nənəm, nənəmin əmisi qızı və atam.

- Sizə qayğı göstərən sənətkar-lardan kimlər yada düşür?

- İlk növbədə Xan əmi. Xan Şuşinski sənətdə mənim qibləgahımdır. Keçmişim, bu günüm, hətta gələcəyim, bu vaxtacan qazandığım, bütün uğurlarım o kişiñin adı ilə bağlıdır.

Xan əmi olan məclisdə mən ağız-mı aqmamışam. Yalnız icazə verəndə oxumuşam. Onun nəsihətləri, ustad tövsiyələri həmişə sənət yolumu işq-landırır. Xanın səsinin zili da, bəmi də saf idi. Atamlı dost idi. İlk dəfə onu 12 yaşında Vilvan kəndində bir toyda görmüşdüm. Həmin toyda Xan əmi və atamı təmyanlar xahiş elədilər ki, Xanəli oxusun. Atam dedi ki, mən sənət peyğəmberinin yanında oxuya bilmərəm. Amma məni oxutdurdu-lar. İndiki ağlım olsayıd, oxumazdım. Uşaq idim, qanmamışam. Sonralar püxtələşəndə belə o kişidən icazə alma-dan ağızımı aqmazdım. İnnən belə yüz xananda «Qarabağ şikəstası» oxusun, «Segah-zabul», «Şur», «Rast», «Orta Mahur», «Şahnaz» oxusun – qulağıma gəmir. Çünkü bu muğamlara Xan əmi

birdəfəlik öz möhürüünü vurub.

- Ustadların şərəfi, çətin və həyəcanlı imtahanlarından üzüag-çıxb özü ustad səviyyəsinə qalxan Canəli Əkbərov xanəndələrə nə tövsiyə edir?

- Doğrusu, bu barədə bir-iki cümle ilə fikir yürütmək, daqiq «recept» ver-mək düzgün olmazdı. Çünkü ürkəklər yol tapması, sevilməsi və şöhrət qazan-ması üçün xanəndə çox cəhətlərilə se-

cilməlidir. Uşur qazanmaq, yaddaşlara hopmaq, xalq tərfindən qəbul edilmək üçün özüna, sənətinə qiymət verən hər bir sənətkarə aşağıdakı keyfiyyətlər hava və su kimi vacibdir:

xanəndə gözəl səs malik olmalıdır; bu səs həm bəmdə, həm də zildə eyni məlahətlə işləməlidir; xanəndə yaxşı qaval çalmağı bacar-malıdır; sözlər bütün gəzışmalarda təmiz, səlis və aydın tələffüz edilməlidir!

Qoy heç kəsin xətrinə dəyməsin. Bu keyfiyyətlərdən məhrum olan adamı mən xanəndə hesab etmirəm. Elə xalq da həmçinin.

— Sizi həmişə qazəl seçəndə Nizami, Füzuli, Xaqani, Nəsimi, Seyid Əzim Şirvani, Vəqif, Səməd Vurğun və Vahidə müraciət edən görmüşük...

— Başqa cür ola da bilməz. Bu söz sərraflarını, qazəl ustalarını qoyub

sənətdə hələ ilk addımlarını atan şair müraciət etməyi mən günah və muğamımıza xəyanət sayıram.

— Muğamlarımız barədə düyüncələrinizi bölüşərdiniz.

— Muğamlarımız haqqında nəhəng sənətkarlarını, korifeylərimiz çox danışır, qiymətli fikirlər söyləyiblər. Mənim fikrimcə, muğam bizim möcüzəmizdir. Bütün yanğınlarımız, kədərimiz, naləmiz, harayımız, nisgilimiz muğam-

da zirvəlaşır. Muğam — səslə ifadə olunan tariximiz, fəlsəfəmiz, üşyənumuz, dərdimiz, sevincimiz və sevgimizdir. Onsuz həyatımız nə qədər mənənsiz, sənük və yetim göründürdi. Məhz bunagörə də muğamlarımızın qədir-qiyəməti ni bilməli, onların keçmişinə hörmət, bugününə qayğı, sabahuna müterəqqi göz lə baxmalıyıq. Yəni keçmiş xanəndələrin ənənələrini yaşıdan ifaçı yeni avaz və çalarla muğamı daha da bəzəməli, zənginləşdirməlidir. Əks-təqddirdə xalqın keçmişini, qüdrətini, əzəmətini, bütün insani möziyyətlərini, bir sözə, onun nəyə qadir olduğunu səsi və ifası ilə çatdırmağı bacarmayan xanəndə heç vaxt sənət zirvəsinə ucala bilməz.

Muğamlarımızın qorunub saxlanılmasında böyük sənətkarımız Cabbar Qaryagdigoğlunun, Seyid Şuşinskini, Zülfü Adığözəlovun, Mütləkim Mütləlimovun, Əlibaba Məmmədovun və başqlarının misilsiz xidməti olub. Bu yerdə əvəzsiz xanəndəmiz, xalq artisti Xan Şuşinskini 70 illik yubileyində dediyi sözər yadına düşür: «Mən muğam sənətinə özündən böyük xanəndələrdən zəhmətlə, vicdanla öyrənmiş, bu şərəfli sənətin məsuliyyətini dərk etmiş, bu günde çatdırılmışam. Bu çətin və lazımlı sənəti siz də vicdanla, həvəslə, sevə-sevə gələcək nəsillərə çatdırın. Bu, çox vacib və lazımlıdır». Unudulmaz xanəndənin bu nəsihəti hər birimiz üçün əsil sənət məramnaması olmalıdır.

Bu yerdə Heydər Əliyev Fonduñun rəhbəri, YUNESKO və İSESKO-nun xəşməramlı səfiri, millət vəkili Mehriban xənim Əliyevanın mədəniyyətimizin hamisi kimi gördüyü böyük işləri, gerçəkləşdirdiyi möhtəşəm layihələri, muğamlarımızın dünyada tanıdlılması istiqamətində həyata keçirdiyi tədbirləri xatırlamamaq olmaz. Bütün bunlar hər birimizin məsuliyyətini daha da artırmalıdır...

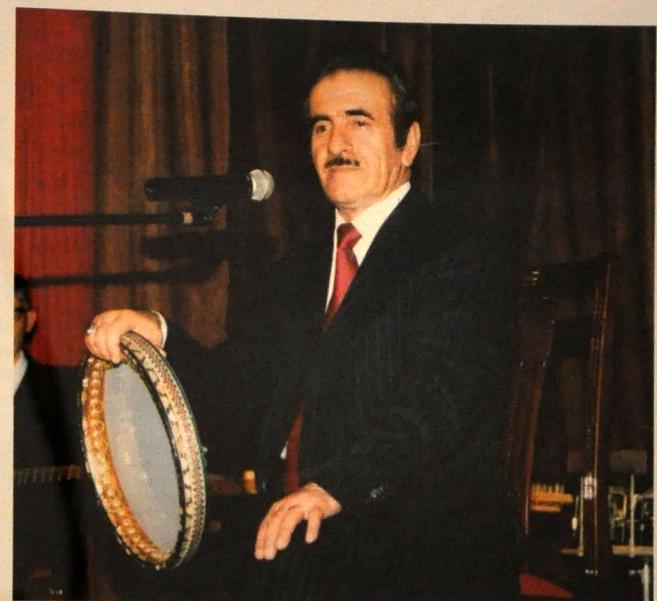
— Qastrol səfərlərində çox olmusunuz. Dünya xalqlarının musiqimizə münasibətinin şahidi olan bir sənətkar kimi oxucula-

rımızla bölüşəcək təəssüratınız varmı?

— Mübaliğəsiz deyirəm ki, bu məraq və məhabbat çox böyükdür. Respublikamızın hüdüdlərindən kənara qəxdığım ilk andan bunu hiss etmişəm. O ölkələrdə bizim musiqimizə möcüza kimi baxırlar. Dilimizi bilməsələr də, musiqiyə bu qədər diqqət kəsilmələri bəzən mən təcəccübəldirdən də, dünyaları bəxş edir. Və bu mənə başarı durduqca muğamlarımızın yaşayacağı inanımı təlqin edir.

...İsveçrədə 28 ölkənin iştirak etdiyi beynəlxalq festivalda Azərbaycanı təmsil edirdim. Yekun konserti idi. Zalda 5 mindən artıq tamaşaçı vardı. «Mirzə Hüseyn segah»ı, daha sonra «Qarabağ şikəstəsi» oxudum. İlk baxışda mən elə gəldi ki, tamaşaçılar mənə görmürələr, hiss etmir, eşitmirlər. Amma finalda salon alqışdan lərzəyə gəlmİŞdi...

Yaşar VƏLİYEV

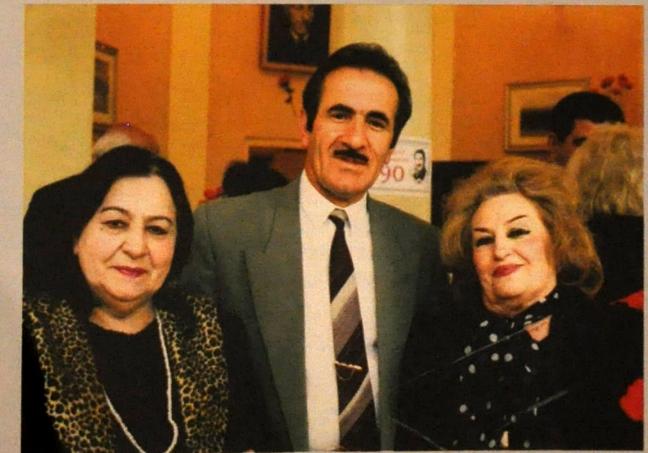
Sənət dostları Canəli Əkbərov haqqında:

Xalq artisti Sara Qədimova:

«Mən onu doğma qardaşım qədər istəyirəm. Canəlidə əsil insana xas olan kişilik və mərdlik xüsusiyyətləri var. Çörək, yaxşılıq itirən deyil. Allah belə müğənniləri xalqımıza çox görməsin...»

Respublikanın Xalq artisti Əlibaba Məmmədov:

«Canəlidə sənət qeyrəti var. O, barmaqla saya gələn xanəndələrimizdəndir. Səsinin ahəngi mən həmişə döydürür. Onun «Simayı-şəməsi» inə həyəcansız qulaq asa bilmirəm.»

Səri Xalq artisti Zeynəb Xanlarova:

«Canəlinin ömür yolu, sonət mədəniyyəti haqqında günlərlə danışmaq olar. Fəqət, bu gözəl insan barədə səhbat-lər bitib-tükənən deyil. Canəli mənim «Məcnunlarım» içərisində ən kişi Məcnun olub..!»